

ಭಾಗೀಚೆಕ್ಕು

ಇಸ್ತೊ ಪ್ರಾಕಿನಂತೆ ತಣ್ಣಿಗೆ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಗಳೆ ರಂಪ ಅಂತಲ್ಲ ಶುರವಾಗಿದ್ದು ಭಾಗೀಚೆಕ್ಕು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಗಂಟನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ನಂತರವ್ಯೇ. ಆವರೆಗೂ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂರು ಜನ ದೊಡ್ಡವರು ಮತ್ತು ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಮಗುವಿಗೂ ಗಲಾಟೆ ಎಂದರೇನು ಅನ್ನುವ ಶಬ್ದದ ತಾರ್ಕಿಕ ಅನುಭವವೇ ಆಗಿರಲ್ಲಿ. ಹಾಗಂತೆ ಭಾಗೀಚೆಕ್ಕು ಏನು ಏಕಾವಿಕಿ ಆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳ್ಳ ಬರಬೇಕು ಅನ್ನುವ ಆಸ್ಕರಿಯೂ ಆಕೆಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಮನೆಯ ಶಾರದಾ ಎನ್ನುವ ಅವಳ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ ಅಕ್ಷನ ಮಗಳು ಪದೇ ಪದೇ ಒಂದು ‘ಸಂಚೇಗೆಂಪು’ ವ್ಯಾಧಾಶ್ರಮದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ, ‘ಚೆಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನಬೇಡವೇ’ ಎಂದು ಗೋಗರೆದಿದ್ದರಿಂದ. ಅವಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡದೇ ಏಧಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ‘ಪಾಪ ಮಗು ಒಂದು ಕರೆತಿದೆ ಹೊಗದಿದ್ದರೆ ಇಮ್ಮಿ ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ’ ಎನ್ನತ್ತು ತನ್ನ ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾಮು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕು

ಅಂದ ಹಾಗೆ ಈ ಭಾಗೀಚೆಕ್ಕಿಗೂ ಶಾರದೆಗೂ ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಬಹುದಾದ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ ನಂಟವ್ಯೇ. ಆದರೆ ಶಾರದೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿದಾಗಿನಿಂದ ಅವಳು ಅಂದರೆ ಭಾಗೀಚೆಕ್ಕು ಶಾರದೆಯ ಅಳ್ಳಣ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದವಳು. ಅವಳು ಯಾರು ಏನು ಏನೊಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ಅದಕ್ಕೆ

